

Bijlage C 41 Circulaire van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer d.d. 28 augustus 1986/MG 86-23, Directoraat-Generaal van de Volkshuisvesting Afdeling Minderheden en Bijzondere Aandachtsgroepen aan de Colleges van B. en W. betreffende passende huisvesting in het kader van de WABW, alsmede in verband met gezinshereniging. (Stcrt. 9 sept. 1986, no. 173).

Geacht College,

Op 13 december 1983 heb ik u per circulaire MG 83-47 geïnformeerd over de wijze waarop de voorwaarde van passende huisvesting in het kader van het toelatingsbeleid bij gezinshereniging naar mijn oordeel dient te worden getoetst.

Inmiddels ben ik met mijn ambtgenoot van Sociale Zaken en Werkgelegenheid overeengekomen dat met het oog op de passende huisvestingsvoorwaarde, die in de Wet Arbeid Buitenlandse Werknemers wordt gesteld ten aanzien van het verlenen van een tewerkstellingsvergunning, een vergelijkbare procedure in acht zal worden genomen. Bij dezen verzoek ik u op grond van artikel 2, j° artikel 6, lid 3 van de Woningwet om uw medewerking daaraan te geven. Terwille van de overzichtelijkheid en werkbaarheid in de praktijk geef ik u in deze circulaire zowel een weergave van de procedure bij gezinshereniging als van de in acht te nemen procedure bij de huisvestingsvoorwaarde in verband met de beslissing over een tewerkstellingsvergunning. Dientengevolge kan circulaire MG 83-47 d.d. 13 december 1983 als vervallen worden beschouwd.

I Passende huisvesting in het kader van gezinshereniging

Het Vreemdelingenrecht kent als één van de voorwaarden voor toelating in verband met gezinshereniging en gezinsvorming het beschikken over passende huisvesting. Burgemeester en Wethouders zijn bevoegd tot en verantwoordelijk voor een oordeel over het wel of niet passend zijn van de woonruimte. Dit college bericht vervolgens het ministerie van Justitie dan wel de Vreemdelingendienst of aan het vereiste van passende huisvesting is voldaan. Voor de beoordeling van de woonruimte in het kader van het toelatingsbeleid in verband met gezinshereniging kunnen geen andere normen worden gehanteerd dan ten aanzien van autochtonen van toepassing zijn. Ik wijs in dit verband op de Model-Bouwverordening, in casu de artikelen 359 en 360, die door bijna alle gemeenten zijn overgenomen.

Burgemeester en Wethouders kunnen, na toetsing van de woonruimte aan deze artikelen van de gemeentelijke Bouwverordening, een huisvestingsverklaring afgeven. Ook in de gemeenten, waar een woonruimtevergunning op grond van de Woonruimtetwet 1947 is vereist, dient te worden getoetst aan de Bouwverordening. De huisvestingsverklaring kan dan echter geacht worden deel uit te maken van de vereiste woonruimtevergunning, mits deze met het oog op de gezinshereniging is verstrekt. Is dit laatste niet het geval, dan blijft een afzonderlijke huisvestingsverklaring noodzakelijk.

Voor alle duidelijkheid zij in dit verband nog vermeld, dat de toetsing aan de Bouwverordening gericht is op het voorkomen dat door gezinshereniging woonsituaties ontstaan, die in verband met veiligheid en gezondheid aan het bewonen van een woonruimte gesteld worden. Dit laat derhalve onverlet, dat het betrokken gezin, c.q. huishouden evenals ieder ander via de reguliere kanalen en op grond van de eventueel geldende urgentiecriteria in principe in aanmerking komen voor een andere, betere woning.

Tenslotte vraag ik uw aandacht voor twee bijzondere aspecten van het begrip "passende huisvesting".

Hetgeen hierboven is gesteld omtrent de toetsing door Burgemeester en Wethouders aan de Bouwverordening, geldt mutatis mutandis ook in geval het een woongelegenheid betreft in zogenaamde verblijfsgebouwen, c.q. pensions. De minimale normen van gemeentelijke verordening terzake zijn dan (mede) richtinggevend.

Een ander aspect betreft de vraag of inwoning als passende huisvesting te beschouwen is. Ten principale bestaat hier geen reden om anders te handelen dan hierboven is aangegeven. Ook hier geldt weer dat geen ander beleid kan worden gevoerd dan ten aanzien van inwoning onder autochtone Nederlanders geldt. Dit impliceert, dat ook dan alleen de Bouwverordening van toepassing is, tenzij volgens de geldende criteria van een verblijfsinrichting, c.q. pension dient te worden gesproken (zie hierboven), en de gemeente terzake een verordening heeft.

Voor de goede orde deel ik u nog mee, dat de Staatssecretaris van Justitie de Vreemdelingendiensten overeenkomstig het in deze circulaire onder I gestelde heeft ingelicht.

II Passende huisvesting in het kader van de Wet Arbeid Buitenlandse Werknemers (WABW)

Tot nu toe werd de toetsing van de huisvestingsvoorwaarde in het kader van de Wet Arbeid Buitenlandse Werknemers verricht door de Inspectie Huisvesting Buitenlanders van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Vanaf 1 september 1986 zal de procedure als volgt verlopen.

1. De werkgever die een tewerkstellingsvergunning wil aanvragen, dient onder meer een zogenoemd WABW-"Huisvestingsformulier" in te vullen, waarin diverse gegevens worden vermeld met betrekking tot de huisvesting, die voor betrokkene beschikbaar zal komen. (Zie de bijlage AV 325 bij de bijgevoegde circulaire van de directeur-generaal voor de Arbeidsvoorziening van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, kenmerk ARBVO/DAB/86/00386).

2. De werkgever zendt het ingevulde formulier aan de gemeente, c.q. de betrokken gemeentelijke dienst.

3. Aan de gemeente wordt verzocht om op het formulier aan te geven of er wel of geen bezwaar bestaat tegen ingebruikneming door betrokkene van de woonruimte in kwestie. In dit verband wijs ik erop dat in die gemeenten, waar de Woonruimtetwet 1947 van toepassing is, voor bepaalde categorieën woonruimten een woonruimtevergunning vereist is. Voorts is in verband met het voorkomen van overbewoning de Bouwverordening het criterium. Evenals bij het gestelde over de beoordeling van de huisvesting in verband met gezinshereniging noem ik in dit kader de artikelen 359 en 360 van de Model-bouwverordening, welke door bijna alle gemeenten zijn overgenomen. Is er sprake van woongelegenheden in zogenoemde verblijfsgebouwen, c.q. pensions, dan zijn de normen van de gemeentelijke verordening terzake (mede) richtinggevend.

4. De gemeente wordt verzocht het formulier met de verklaring binnen 14 dagen na ontvangst door te zenden naar het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, waar besluitvorming plaatsvindt over de aangevraagde tewerkstellingsvergunning.

Met deze nieuwe procedure is meer consistentie gekomen in het beoordelen van woonruimte ten behoeve van vreemdelingen, die hetzij in het kader van gezinshereniging, hetzij in het kader van de Wet Arbeid Buitenlandse Werknemers naar Nederland komen. Er bestaat geen dringende reden om ten aanzien van deze categorieën buitenlanders een toetsing door de rijksoverheid te handhaven.

Te uwer informatie deel ik u mede, dat weliswaar in het kader van het restrictieve toelatingsbeleid in de laatste jaren steeds minder buitenlanders via de WABW-procedure naar Nederland zijn gekomen maar dat in 1985 toch nog circa 1500 tewerkstellingsvergunningen zijn verstrekt. Het betreft hier voornamelijk hoogwaardig technisch opgeleid personeel.

III Jurisprudentie

Tenslotte vraag ik in verband met het gestelde onder zowel I als II nog uw aandacht voor het volgende.

De ervaring bij het afgeven van huisvestingsverklaringen door de gemeenten in verband met het gezinsherenigingsbeleid heeft geleerd dat het van wezenlijk belang is dat de gemeente, in geval zij betreffende woonruimte niet passend oordeelt, gemotiveerd aangeeft hoe zij tot dit oordeel is gekomen. Aan beslissingen omtrent toelating in verband met gezinshereniging, c.q. tewerkstelling worden door de burgerlijke en administratieve rechter, die worden geroepen om een geschil terzake te beslechten, hoge eisen gesteld met betrekking tot de motivering van die beslissingen. In dat verband wijs ik u er - wellicht ten overvloede - op dat uw oordeel omtrent de huisvesting, zijnde een van de gronden waarop de beslissing van de verantwoordelijke bewindspersoon over toelating gebaseerd is, met redenen omkleed dient te zijn. Om die reden doe ik een dringend beroep op u om met bovenstaande rekening te houden. Op het WABW-huisvestingsformulier is met het oog hierop ruimte voor een toelichting gelaten.

Voor eventuele nadere informatie of toelichting kunt u contact opnemen met de Afdeling Minderheden en Bijzondere Aandachtsgroepen, de heer drs. C.A. Tazelaar, telefoon 079-272763, b.g.g. 079-272105.